Anul V. Nr. 26 Cluj, Duminecă 20 Iulie 1930 3 Lei exemplarul.

Chemarea Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:
Pe un an.....Lei 180·—
Pe un jumătate an.....Lei 100.—
Autorităţi şi instituţiuni.....Lei 500·—
In streinătate dublu.

ANUNŢURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAŢIA ZIARULUI CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-60

Din cauza grevei generale a muncitorilor grafici din Ardeal ziarul nostru întocmai ca şi toate cotidianele n'a putut să apară timp de două săptămâni.

Desmoşteniţii

Deşi sezonul de vară al vieţii politice a început, totuşi se mai petrec lucruri, cărora cei interesaţi sau cei atraşi în sfera lor de influenţă, le acordă „deosebită" importanţă politică.

Astfel sunt crustate la ordinea zilei două fapte, pe cari unii le ridică la gradul de „evenimente" politice.

Primul este mişcarea produsă în lagărul mareşalului Averescu, iar al doilea cererea de audienţă a lui Vintilă Brătianu la Maiestatea Sa Regele Carol al II-lea.

„Credincioşii" tătucului Averescu se consideră obligaţi la o trezire pentru zile mai bune. Nu pot uita timpurile când fie cu forţa baionetelor, fie cu alte serii de violenţe şi trucuri balcanice s'au putut aşeza în fruntea ţării. Au fost pentru ei timpuri bune şi n'au altă dorinţă decât reveniréa lor. Dar în viaţa politică *atitudinile noi* impuse de împrejurări, străine de dânşii, nu pot să dea forţe noi, forţe de cari n'au dispus şi nici nu dispun.

Faptul că generalul Averescu, este astăzi mareşalul Averescu nu este şi nu poate fi altceva decât un fapt de ordin militar. Nu s'a găsit nimeni care să nu fi apreciat calităţile şi meritele militare ale bătrânului mareşal. E dela sine înţeles că din chestiuni *militare*, nu se pot trage concluzii *politice*. Ceace a demonstrat însăşi viaţa *politică* a mareşalului Averescu, în contrast evident cu tot ceace dânsul a fost în viaţa *militară*. Dacă am ştiut să apreciem merite, nu vom putea nici noi şi nici populaţia ţării, să uităm greşelile voite, relele înfăptuite, ura deslănţuită pe teren politic, atunci când populaţia ţării n'a voit să i se supună.

Ce s'a schimbat oare dela cărămida din 1927 încoace în viaţa internă a partidului averescan sau în atitudinele lui politice faţă de ţară, sau în raporturile lui faţă de populaţie? Deocamdată acel *nimic*, din care nici o concluzie politică nouă nu se poate trage. O agitaţie creată în coloane de ziare fără principii şi fără program, întâlniri şi reîntâlniri a fruntaşilor lor ahtiaţi de dorul ocrotirii intereselor proprii, sunt fapte de faţadă, fapte de reclamă 'n gura mare pe străzi de oraşe, pentru un circ pe care nimeni nu mai vrea să-l viziteze.

Ne întrebăm atunci: unde este senzaţionalul politic în agitaţia partidului averescan? Cari sunt faptele *noi* cari ar putea să dea *azi* caracterul de *evenimente* acestor zburdălnicii de întruniri, caracter pe care *eri* nu-l aveau?

Poate ziarul "Cuvântul" ne va da lămuriri dialectice.

In acelaş timp decapitatul mai bine zis — autosinucisul Vintilă, la spate cu resturile şovăelnice a unui partid sfărâmat face drumul la Canossa. Cenuşa pe cap şi haina mohorâtă pot fi lucruri noi în viaţa unui om. Impins de acţiunea loială a fiului Gheorghe I. I. C. Brătianu, văzându-şi în pericol situaţia de şef şi de satrap politic, îndemnat de prieteni la un pas menit să salveze pentru dânsul ce se mai poate, Vintilă Brătianu se prezintă pentru a depune omagii de loialitate.

Principal este în acest gest *motivul* atitudinei. Noi vrem să credem în sinceritatea şi absoluta loialitate a gestului. Chiar când este deplin loial şi deplin sincer, nu rămâne în importanţa lui decât gestul făcut de ultimul şi cel mai umil cetăţean al ţării. Nu este deci şi nu poate fi nici un merit pentru Vintilă Brătianu sau pentru partidul său, îndeplinirea întârziată a unei datorii de cetăţean şi de român, monarhic şi supus Regelui său întotdeauna.

Deşi noi vrem să credem în sinceritatea gestului, evenimentele interne din viaţa partidului liberal, par a dovedi că întreagă noua atitudine e dictată pentru a tăia ascuţişul luptei duse de G. Brătianu. Se pare deci că interese de partid au impus o atitudine, care evident poartă în sine toate caracteristicele atitudinelor forţate.

Intrucât poate însă interesa ţara modul de aranjare a conflictelor interne de partid? Sau întrucât a devenit Vintilă Brătianu mai înţelept, mai bun, sau mai iubit de ţară prin orice nouă atitudine va lua?

Viaţa politică poatea avea evenimentele ei. Insă în cadrul *realizărilor* şi nu cu acel al *atitudinilor*. Oricâtă importanţă s'ar da atitudinilor, valoarea lor instrinsecă rămâne aceeaşi, văzută prin prizma motivelor cari au determinat-o.

Planul politic nu se poate schimba prin atitudinile figurilor ce se găsesc pe el, ci numai prin importanţa legăturilor dintre ţară şi cei cari vor s'o conducă. Iar în această privinţă atât bătrânul Averescu, cât şi noul Vintilă au fost consacraţi de ţară, ca desmoşteniţi politici.

Dacă se vor găsi interesaţi cari să-i afişeze în faţa ţării în alte culori, noi ne angajăm la aceeaşi acţiune de lămurire şi luminare a opiniei publice, pe care am mai făcut-o şi în trecut.

* * *

Conferinţa dlui Viorel V. Tilea

Londra. — D. deputat Viorel V. Tilea a condus cu mult succes negocierile pentru încheerea unui acord comercial anglo-român. Dsa a invitat la un dineu pe preşedintele Institutului afacerilor internaţionale.

Apoi d. Tilea a ţinut la Institut, o conferinţă despre situaţia din România, în faţa unui auditor de elită.

Conferenţiarul face mai întâiu o expunere istorică a grelelor probleme postbelice, de democratizare şi unificare a României întregite.

Examinează în mod amănunţit munca legislativă şi administrativă şi accentuiază bunele efecte ale regimului naţional-ţărănesc.

D. Tilea a arătat apoi necesitatea inexorabilă care a produs restaurarea Regelui Carol, exprimându-şi convingerea că prin domnia acestuia începe o înfloritoare eră de constituţionalism sincer şi aplicat.

Publicul select participant la conferinţă a discutat apoi cu viu interes chestiunile puse de conferenţiar, şi s'a declarat satisfăcut de lămuririle şi asigurările date de conferenţiar în chestiunea dinastică, administrativă şi minoritară, iar preşedintele Institutului l-a felicitat mulţumindu-i călduror pentru competenţa şi interesanta conferinţă ţinută.

Conţinutul acestei conferinţe a dlui Tilea a fost publicat de presă şi constitue pentru opinia publică o oglindire reală pe care o aştepta, asupra stărilor din România.

O expoziţie de caricaturi

A sosit în localitate simpaticul caricaturist Sfernic *(Nicu Sferlea)* **binecunoscut dela Cameră, al cărei caricaturist neobosit este. Va sta între noi câteva zile executând caricaturile capilor autorităţilor noastre şi ai oamenilor distinşi din viaţa financiară, comercială, culturală etc., care apoi vor fi expuse în sala de expoziţie a Prefecturei. Din parte-ne noi, nu avem destule cuvinte spre a-l recomanda elitei clujene.**

Era nouă.

Am crezut cu toţii în puterea de realizare a partidului naţ. ţăr.; am aşteptat atât de mult dela vigoarea şi forţa de muncă a miniştrilor tineri din guvernul d-lui Maniu, am urmărit cu atenţiunea încordată până la limita extremă orice mişcare a şefilor, orice cuvânt, orice gând ascuns, dar n'am putut întrezări gestul acela larg, autoritar, hotărât şi salvator, care să şteargă curăţos trecutul păcătos şi tenebros, cu toate anexele, inventarele şi concepţiunile lui înpăinjenite. Aşteptăm lichidarea trecutului. Insă, grija prea mare de a păstra continuitatea, evoluţia lenă, chiar cu sacrificarea principiilor ideologice, a încetinit, mersul evenimentelor şi, în aparenţă, scurgerea timpului. Simţim cum îmbătrânim, dar avem sensaţia că stăm pe loc, că nu evoluăm decât puţin. E ăcesta un fel de treerat, un fel de bătută pe loc.

Suntem tineri şi poate de aceia nu înţelegem socotelile mari, dar în acelaşi timp suntem maturi şi izvoraţi din vremurile contimporane, trăim în vâltoarea şi ritmul modern al zilelor de astăzi, avem deci pretenţia să cunoaştem revendicările acestei vieţi şi să ne permitem o concepţie filozofică proprie, lipsită de influenţa tradiţiilor şi de prejudecăţi. De altfel multe nu înţelegem noi din cele întâmplate în cei doi ani de guvernare. Nu vrem să înţelegem! E mai bine aşa.

Nimeni nu poate trage la îndoială entuziasmul nostru dezinteresat, dorul de a colabora în orice fel şi direcţie la marea operă de salvare a ţării, la consolidarea victoriei, concursul nostru nelimitat pentru înfăptuirea reformelor radicale care să schimbe subit mersul lucrurilor şi să lichideze trecutul. Tineretul grupat în jurul „Chemării" a fost, peste măsură generos şi idealist. Cine ar putea deci să ne ia în nume de rău întrebarea, că ce s'a făcut de ex. pentru educaţia politică a acestui tineret, dar mai ales pentru specializarea lui? S'a făcut măcar un singur pas serios, se lucrează oare cel puţin la un program în această direcţie?

Nu se vede nici un început. Şi rău fac acei cari deţin astăzi posturile de comandă că neglijează această mare problemă.

Statul modern nu se mai poate lipsi de îndrumarea oamenilor de ştiinţă şi de specialitate. Aplicarea tot mai vastă a ştiinţei, technicei şi a ramurilor înrudite cu aceste domenii, în statele occidentale, ne obligă şi pe noi să dăm o nouă organizare şi îndrumare vieţii de stat. Politica propriu zisă cade pe planul al doilea. Am spus-o de atâtea ori, şi evenimentele ne dau dreptate. Pacea, mulţumirea şi fericirea

(Continuare pe pag. II-a)

Cum se explică deficitele Operei din Cluj

II.

In cadrele unui articol apărut în numărul nostru precedent şi care a purtat titlul de mai sus am promis că vom continua să ne ocupăm în mod obiectiv, dar deschis de deficitele morale şi materiale ale Operei din Cluj. Ne-am angajat la aceasta grea însărcinare cu speranţa că cei chemaţi a îndrepta relele şi greşelile sulevate de noi în ciclul articolelor, ce vor urma aici, se vor convinge despre dreptatea tezei noastre şi spre marea mulţumită a publicului ardelenesc setos de o artă adevărată, vor da satisfacţie mulţimei lezate grav în sentimentele sale artistice.

Multele felicitări, ce am primit imediat după articolul nostru din numărul trecut dela mulţi prietini desinteresaţi ai artei, ne obligă să continuăm acţiunea începută, cu mai mult elan, complectându-ne ciclul articolelor noastre şi cu datele oferite mai nou de prietinii artei lirice.

Să continuăm deci.

Personalul administrativ. Iată a bubă a Operei din Cluj. Nu-i vorba despre funcţionarii „mici" cari fac totul ce ar trebui să facă în bunăparte cei cu lefuri de zeci de mii lunar şi cari înafară de a-şi pune semnătura, se ocupă mai bucuros de chestiuni de ordin... superior. Nu vrem să zeflemisim pe nimeni, nu vrem să judeca înainte de a avea date precise, de aceea rugăm Direcţiunea Operei din Cluj să binevoiască a da *un comunicat oficial* care să ne lămurească asupra următoarelor împrejurări:

Corăspunde adevărului afirmaţia unora că recompensele, ce se dau unor artişti pentru participare la spectacole la care nu-l obligă condiţiile de angajare, se împart după simpatii şi antipatii, cu neglijarea unui criteriu solid în ce priveşte meritele şi proporţia acestora faţă de recompensă? Se vorbeşte astfel că un domn, salariat chiar suficient, primeşte *pe spectacol* un plus de 10.000 Lei, deşi reţeta întreagă n'a întrecut cu mult aceasta sumă ce i se dădea pentru participarea la o creiaţie de a lui Schubert.

Este adevărat? să ni se spună da ori ba! că personalul administrativ când cumpără în oraş pe seama operei, materiale de orice soiu, el beneficiază, după valoarea cumpărăturei de 10% pro buzunar propriu! Dacă vânzătorul acordă odată aceasta atenţie... materială, bine înţeles Operei, nu ar fi mai logic ca din rudecere să beneficieze un fond de pensie pentru artiştii bătrâni, ori alte închegări cu scopuri de binefacere? Ar fi culmea ca un asemenea rabat să intre în buzunarul unei (ori două) persoane administrative, plătită şi dealtfel peste măsură. Atunci când se svoneşte aceasta chestiune se mai spune şi aceea că scenele sunt montate cu un lux exagerat. Nu cum-va să fie aceasta o rezultantă a încurajării de 10% ce oferă comercianţii? O scenă frumoasă place ochiului, şi ia opera din Cluj e foarte binevenită, căci dacă urechea suferă pe urma scârţâitului unora cel puţin ochii să afle mângâiere. Dar la orice caz fără 10% „reducere".

Rugăm Direcţiunea operei să dea un comunicat apoi dacă e adevărat că o categorie de muncitori şi meseriaşi specialişti, cari sunt angajaţi la atelierul de tâmplărie al operei sunt aşa de prost plătiţi încât s'ar fi verificat cazuri că din scândurile destinate... primei scene din Ardeal se mai făceau şi *cosciuguri* spre vânzare publicului. Nu înstreinarea materialului lemnos ne interesează, (dacă s'a întâmplat din capul locului) ne-ar interesa să ştim dacă ei într'adevăr sunt aşa rău plătiţi, când se vorbeşte că un şef contabil la Operă ar avea 40.000 lei lunar, un secretar (post absolut-absolut inutil) cca 25.000 un invalid de canto 30.000 Lei lunar etc.

Pentru a pune capăt unor zvonuri şi a feri prestigiul Operei credem că ar fi foarte binevenit, dacă Direcţiunea ar publica lefurile şi gratificaţiile!!! pe ultimii 4 ani. Cum însă acest capitol trece şi la acel pasaj al nostru care se va ocupa de artişti, ar fi bine ca paralel de gratificaţii să ni-se dea posibilitate să răsfoim şi condica de prezenţă a artiştilor. Toate aceste nu pentru a da în unul sau altul, n'avem nici o asemenea intenţie, ci pentru a introduce şi la Operă cu un ceas mai de vreme suflul unei vieţi noui. Se spune că ar fi multă nevoe de aşa ceva.

Dela început am spus că nici o rancună personală nu ne îndeamnă în redactarea seriei articolelor noastre, care dacă unora nu va plăcea, va servi în schimb mult la lămurirea situaţiei Operei. Spre a dovedi aceasta ne-am ferit şi ne vom feri şi pe mai departe de nume, întru cât se poate. Acum însă suntem nevoiţi a face o mică excepţie: Rugăm Direcţiunea Operei sau pe dl administrator Pop să ne spună istoricul poliţei cu Lei 215.000 de acum 3 ani, cu ocazia turneului din Cernăuţi, insistându-se îndeosebi asupra principiului dacă şi instituţiile de stat lucrează cu poliţe. Noi am auzit într'o formă aceasta poveste a poliţei, am vrea să o auzim acum în forma ei adevărată în care s'a întâmplat...

Rugăm Opera ori pe dl administrator Pop să ne spună într'un comunicat ce-i cu leafa de *„dramaturg"* al unui fost director al Teatr. Naţional. Să ne spună dl Pop ori dacă ştie mai bine Opera, atunci aceasta, că ce-i cu mobilierul uzat ce s'a cumpărat dela un societar (de altfel simpatizat) dela Teatrul Naţional şi că într'adevăr s'ar fi cumpărat o oglindă ruptă cu 100.000 lei care să nu fi fost demnă nici de a zecea parte şi că ea azi ar sta aruncată în foyerul Operei.

Toate aceste ne-ar interesa şi am dori să le ştim desminţite, pentrucă mulţi explică şi deficitele morale ale Operei şi cu asemenea argumente. Noi acum facem o anchetă, nu o judecată, noi acum întrebăm, nu rostim o sentinţă, deci vom fi bucuroşi publicând desminţirea lor, întemeiate pe acte şi date precize. Toate acestea însă numai dupăce am terminat noi cu afirmaţiunile şi întrebările noastre, care vor fi încă multe şi — credem noi — foarte interesante.

(Va urma).

Intruniri

Duminecă în 13 Iulie s'a ţinut congresul organizaţiei ardelene a partidului naţional-liberal de sub şefia dlui Gheorghe I. Brătianu. Vom reveni cu amănunte în numărul viitor al ziarului nostru.

Primăria Municipiului Cluj

No. 4606—1930

ANUNŢ

Se aduce la cunoştinţă generală, că Municipiul Cluj închiriază pe cale de licitaţie publică cu oferte în scris, închise şi sigilate pe durata de 3 (trei) ani dela predare:

1. Localul de prăvălie No. 12 din edificiul Primăriei din Calea Regele Ferdinand 28-a ocupat actualmente de către firma Stein.

2. Localul de tipografie din edificiul Primăriei din Str. Cogălniceanu 4.

Prima licitaţie se va ţinea pe lângă respectarea dispoziţiunilor cuprinse în art. 88—110 din legea Contabilităţii publice în ziua de 17 Iulie 1930, orele 11 a. m. înaintea Comisiei de licitaţie, sala de licitaţie.

Condiţiunile de licitaţie se pot vedea în biroul Serviciului economic al Primăriei.

Cluj, la 28 Iunie 1930.

Primăria Municipiului Cluj.

Viaţa economică

Fără îndoială că s'au încercat multe mijloace pentru sanarea crizei în care ne zbatem. Conferinţe peste conferinţe, congrese de tot soiul ţinteau la refacerea aşezemintelor economice. Inlănţuirea de interese şi ferventa circulaţie a bunurilor dintre state, au dus la un asalt comun împotriva crizei care se declară generală. Bineînţeles că s'a ţinut cont de condiţiile specifice de producători şi consumător al fiecărui stat. Conferinţe memorabile internaţionale, ca cea a armistiţiului vamal de ex. au rămas fără rezultate practice. Şi fiecare ţară a continuat şi continuă să sufere toate urmările acestui fenomen.

La noi efectele se resimt cu atât mai intens. O gospodărie nenorocită pe care a urmat'o ţara dela răsboiu încoace, precum şi politica economică şi mai nenorocită în care ne-am ambalat prin tot felul de sisteme de diletantism, au avut darul de a mări răul. S'au înrădăcinat rele, pentru alungarea cărora pe lângă o deosebită pricepere a conducătorilor se mai cerea şi conlucrarea timpului. Partidul dela guvern n'a ezitat o clipă de a munci în direcţia refacerii, amputând radical ce era stricat, şi clădind din nou. Greutăţile începutului timpul necesar înfăptuirii unei opere atât de importante, au fost zgârcite în trădarea rodului bun al muncei începute.

Mesagiul de închidere al corpurilor legiuitoare, într'o bună parte se ocupă de viaţa economică. Analizând opera economică a guvernului, remarcă o serie întreagă de legi şi fapte salutare, şi sugestionează drumuri pentru viitor.

Se remarcă progresul realizat prin stabilirea unei repartiţii mai echitabile a impozitelor directe şi indirecte şi ajungerea la o sinceritate fiscală în aşezarea şi perceperea dărilor, ceea ce constituia grozava lacună a trecutului. Un indiscutabil progres s'a făcut prin opera de însănătoşire a finanţelor publice şi ce e mai important îmbunătăţirea utilajului nostru economic în domeniul agricol, industrial şi comercial. Mesajul mai dă un rezumat al legiuirilor mai importante.

Evenimentele din ultima vreme relevate prin presă şi în parte în urma conferinţei Micei Antante, ne face să insistăm ceva mai mult asupra reducerii taxelor de export, asupra produselor noastre agricole, precum şi a ideii blocului agricol sud-est-european. In sistemul nostru vamal de până acuma, neţinând cont de producţia principală a Ţării noastre şi încercând o protecţie a unei industrii pe care n'o aveam, ne-a restrâns debuşeurile pentru produsele agricole, pe cari nu le puteam valorifica. Concurenţa streină ne-a luat locul pe piaţa mondială, trebuind să ne păstrăm produsele agricole în ţară unde au ajuns aproape să nu renteze producţia agricolă. Şi un an abundent, mărind şi mai mult producţia. am ajuns la fenomenul interesant de a avea materiile prime, ca grâu, porumb etc. cu un preţ derizoriu, iar fabricatele, ca pâine etc. scumpe ca înainte.

Prin reducerea taxelor vom putea să valorificăm mai bune şi în condiţii mai avantajoase produsele agricole. Că această reducere, a necesitat urcarea unor impozite indirecte asupra unor articole, pentru menţinerea echilibrului bugetar, e evident. Această urcare însă e făcută numai asupra unor articole de necesitate secundară şi în special provenienţa streină, ca banane, portocale etc. Singur zahărul dintre cele mai principale e atins.

De o importanţă deosebită şi cu rezultate bune pentru viitor, este blocarea statelor agrare vecine, cu o comunitate de interese, pentru desfacerea produselor agricole. Ideea sulevată de Ministrul nostru dl Virgil Madgearu, la Conferinţa dela Geneva, a fost îmbrăţişată şi de Dl Marinkovici, ministrul de externe al Jugoslaviei, şi ne permite să întrezărim rezultate fericite prin realizarea ei.

Pe de altă parte convenţiile comerciale, încheiate sau cele în curs de încheiere, evidenţiază febrila activitate economică a guvernului, menită de a avea rezultate bune.

Amintim doar cea mai recentă, încheiată cu Cehoslovacia care ne asigură un debuşeu favorabil pentru vite, produse agricole şi petrolifere în statul vecin. Rămâne ca să se treacă la fapte cu pricepere şi hotărîre. O necesitate imperioasă este să ştim să ne organizăm exportul, şi să înlăturăm ravagiile speculei. Astfel tot profitul nu ajută decât la câţiva, şi-i steril.

Era nouă

(Continuare din pag. I-a.)

unui popor este în funcţie de **echilibrul economic.** *Ne trebuiesc deci oameni de bransă, specializaţi în ştiinţele economice, industriale, comerciale etc. cari vor fi în acelaşi timp însă şi* **practicieni.** *Şi sunt enorm de multe specialităţi. Când vrem oare să ne începem?*

Se înfiinţează oficii de studii, oficii de export, consilii şi comisiuni fără oameni încercaţi, fără specialişti propriu zis. Ori aceste organizaţiuni şi instituţii nu vor putea lucra fără aplicarea experienţilor realizate în alte ţări, fără de oameni cu o îndelungată practică şi perfect cunoscători ai problemelor ce agită astăzi omenirea. Din câte vedem, M. S. Regele Carol II. vrea să inaugureze de fapt o era nouă. Dela El aşteptăm pasul hotărâtor.

Şi Regele Carol II. are voinţă de fier!

I. M.

Direcţiunea apaductului oraşului municipal Cluj.

Nr. 2442/1930.

Către Redacţia Ziarului „Chemarea"

Avem onoare a Vă ruga să binevoiţi a informa prin coloanele ziarului Dvs. publicul din acest oraş, că în timpul din urmă s'au făcut mai multe reclamaţiuni contra faptului că prezentându-se instalatori de apaducte şi canale la diferite proprietăţi private dându-se drept angajaţi de ai Uzinelor Comunale de apă şi invocând că au misiunea de a demonta instalaţia de baie, spălător sau closet şi de a o duce spre reparare la atelierele Direcţiunei, proprietarii de bună credinţă au acceptat demontările, iar instalatorul necunoscut a dispărut păgubind astfel pe proprietari cu sume destul de mari.

Pentru a putea pune capăt acestor abuzuri rugăm a aduce la cunoştinţa publicului ca în interesul lui propriu să nu accepte pe nici un instalator sau altă persoană ce se pretinde a fi delegat din partea uzinei până nu va prezinta spre legitimare carnetul de identitate roşu provăzut cu fotografie şi sigilele Direcţiunei Uzinei.

Persoane cari nu vor putea prezenta atari carnete nefăcând parte din personalul de serviciu al uzinei nu au ce căuta în proprietăţile private.

Cluj, 7 Iulie 1930.

Oros, director.

Bucurie în familie

Săptămâna trecută au fost promovaţi *Doctori în Drept şi ştiinţe de stat*: **fratele Alexandru Horga (Alhor) şi fratele Mihail Marina, membri distinşi ai organizaţiei noastre şi ai familiei noastre mai restrânse dela ziarul** *„Chemarea"*. **Multe şi sincere felicitări.**

„Chemarea"

Cetiţi şi răspândiţi „CHEMAREA"

Refacere

Spiritul monarhic al poporului român încă odată a fost confirmat prin recentele evenimente succedate cu ocazia reîntoarcerii Regelui Carol al II-lea. Intreaga suflare românească a manifestat sincer şi entusiasmată, bucurându-se deopotrivă pentru refacerea ordinei dinastice. A fost peste tot o tresărire spontană de bucurie şi dragoste pentru cel reîntors, şi o puternică lovitură pentru acei, cari unelteau împotriva voinţei poporului. Exponenţii adevăraţi ai marilor masse n'au făcut altceva decât să se conformeze voinţei lor. Partidul naţional-ţărănesc, a dovedit încă odată că-şi înţelege rosturile lucrând totdeauna în asentimentul adevărat al Ţării. Aplauzele unanime şi telegramele omagiale sosite din toate unghiurile ţării, au constituit expresia fidelă a sentimentelor poporului român, aprobând hotărârile adunărilor naţionale.

Singura excepţie în ritmul uniform al Ţării, au fost liberalii. Ei au dovedit încă odată cât de departe stau de adevărata voinţă şi adevăratele interese ale Patriei. Gestul samavolnic dela 4 Ianuarie, i-a calificat îndeajuns. Şi pentru a alunga orice umbră de îndoiala providenţa ne-a dăruit sărbătoarea naţională din 7 Iunie când partidul liberal s'a arătat în toată goliciunea sa. Totul s'a făcut prin surprindere, aşa că masca a sărit zdrobită, iar liberalii n'au mai putut să simuleze, figuri de mironosiţe, ci şi-au arătat rânjetul sălbatic în toată hidoşenia criminală.

Chiar surprinderea şi rapiditatea evenimentelor au contribuit în mare măsură la limpezirea situaţiei. N'a ştiut nimeni nimic, şi nimeni n'a avut timp să pregătească anticipat gesturile teatrale. A fost o isbucnire de sinceritate. Pe deoparte o ţară întreagă care îşi aclamă în cel sosit adevăratul său Rege, iar pe de alta un partid trădător al intereselor Ţării care scrâşneşte din dinţi surprins, căutând să-şi acopere goliciunea şi ilegalităţile din trecut.

Se poate oare o dovadă mai puternică, că acest partid niciodată n'a înţeles adevăratele dorinţe ale poporului şi că n'a promovat adevăratele interese ale ţării? Când întreaga ţară doreşte un lucru, el totuşi se pune deacurmezişul zicând: nu! Iată că din nou se adevereşte contradicţia de interese între partidul liberal şi ţară. Şi dacă acest partid în lungile şi nenorocitele sale guvernări a mai servit şi intereselor ţării a fost numai pentru aceste interese au coincis.

O mângâere însă tot ne-a mai rămas. Din scorbura cariată şi găunoasă a partidului liberal s'a mai desprins ceva bun, cu această ocazie. Din marea massă a sperţarilor şi fanarioţilor jupuitori un însemnat număr de oameni şi-au dat seama de tovărăşia în care trăiau. De bună credinţă, abia la această dată şi-au văzut conducătorii fără mască şi au întrezărit drumul prăpăstios spre care o porniseră. N'au ezitat însă un singur moment de a se lepăda de partidul care le-a făcut numele de ruşine şi a-şi croi un nou drum, un drum natural în conformitate cu interesele neamului.

Semnalul l'a dat tânărul şi harnicul profesor universitar dela Iaşi dl Georghe I. Brătianu. Fiu al lui Ionel Brătianu, a fost crescut de mama sa, în dragoste de neam şi ţară, departe de isprăvile partidului liberal. Inscris curând în partid a stat mai mult în espectativă, iar atunci când a văzut drumul greşit spre care se îndreaptă partidul, a rupt'o cu el făcând un pas hotărât şi chemând în jurul drapelului ridicat pentru ţară şi Regele ei, pe toţi acei cari înscrişi fiind în partidul liberal, au fost înşelaţi în sentimentele lor bune. Şi adesiunile cari i-au sosit din toate părţile, n'au putut decât să ne bucure, văzând că atâţi fii ai Patriei se reîntorc de pe drumul rătăcirii. Inspiraţia dlui George Brătianu şi gestul dsale sunt larg grăitoare. Prin refacere a doctrinei, metodelor şi programului partidului liberal îl vor ajuta. Pe noi ne bucură formarea unui al doilea partid de guvernamânt. Ne bucură că vedem şi alţi fii ai ţării porniţi spre limanurile bune. Dacă dl George Brătianu va reuşi să-şi formeze un partid puternic, vom avea cu cine colabora pentru promovarea intereselor ţării cât despre averescanii: nihil nisi bene.

Dl George Brătianu va găsi la noi totdeauna sfaturi bune şi critici ajutătoare numai să nu părăsească niciodată adevăratele interese al Ţării şi poporului român.

M. L.

Paradisul bolşevic

de I. MARTALOGU.

IV.

Criza economică postbelică, sarcinile impuse statelor învinse şi interese momentane au izgonit selecţiunarea legăturilor comerciale. *Foametea de mărfuri* din ţările pustiite de războiul mondial şi apoi de revoluţiile naţionale, a provocat setea de câştig şi nesaţiul ţărilor industriale, care şi-au îndreptat exportul spre misticul imperiu comunist, spre Rusia sovietică. Mirajul unor afaceri grase şi posibilităţi infinite, a făcut să se uite orice aprehensiune pentru propagarea bolşevismului şi orice poruncă de prevedere. Setea de câştig şi de îmbogăţire rapidă a înlăturat claritatea judecăţii şi a divizat simţul solidarităţii popoarelor civilizate, fiecare încercând, pe faţă sau clandestin, să tragă maximul de foloase din reluarea relaţiilor comerciale cu Sovietele.

Pericolul bolsevizării Europei civilizate a fost ignorat, sau mai bine zis desconsiderat. Vremelnicele eşecuri şi decepţii în comerţul cu Sovietele n'au adus la rezon pe doritorii de pricopseală rapidă, şi ţările nevoite să-şi găsească cu orice preţ debuşeuri noui, au continuat — cu toate şicanele şi pierderile materiale suferite — să rămână şi pe mai departe furnizorii şi indirect, încurajatorii bolşevismului.

In faţa colosului bolşevic, colos ca teritoriu producător de materii prime şi ca piaţă de desfacere pentru produsele ţărilor europene, stau popoarele vechiului continent în complect dezacord în ceeace priveşte atitudinea de luat faţă de adepţii lui Lenin şi Italia. In locul blocului de granit al statelor continentale, al frontului unic, găsim cea mai perfectă divergenţă de păreri! Cei mai mulţi ascultă de imperativul economic, alţii de instinctul de conservare a actualelor aşezări naţionale şi a ordinei economice şi sociale în vigoare, şi foarte puţini tratează bolşevismul cu indiferenţă superbă.

Din această stare şi lipsă de prevedere a putut răsări indiferentismul uluitor al Europei. Numai aşa se explică concurenţa petrolului, lemnului, pieilor şi altor produse miniere şi agrare ruseşti pe pieţile europene. Societăţile petrolifere engleze şi chiar cele americane au pierdut milioane grele în această lugtă de concurenţă. Dar nici industria noastră de petrol n'a rămas cruţată de vânzările forţate, pe preţuri de *dumping,* ale Rusiei. *Iar exportul nostru de lemne, industria forestieră, a fost lovită mortal de apriga şi iloiala concurenţă sovietică.* Necesitatea procurării de valute forte este atât de imperioasă, încât conducătorii Rusiei nu se sfiesc să exporte chiar produse de prima necesitate, mărfuri de cari este lipsită populaţia rusă.

Dar tocmai aci rezidă pericolul cel mare pentru Europa, scopul tainic *derutarea economiei continentale şi provocarea de crize economice şi de şomaj.*

Rusiei îi dă mâna să exporte sub preţ de cost, pentrucă, abstrăgând dela salariile de mizerie ale muncitorilor, intreprinderile lor fiind statificate, deocamdată nu se lucrează pentru profit. Rezultatul nu impoartă. Momentan, în *perioada de în zestrare* a industriei, este nevoe de plata creanţelor externe, chiar dacă întreaga economie rusească suferă şi lucrează deficitar. Şi apoi sunt convins, că în Rusia actuală este o continuă *inflaţie monetară.* N'am dovezi, dar nu mă pot debarasa de credinţa fermă, că deficitele, ce fatal trebue să se ivească în această gospodărie rapace, se acoperă cu hârtie monedă, produs al presei de bani în continuă funcţiune. Rusia îşi poate permite această politică financiară. Cine o controlează? Nimeni. Valutele forte necesitate le câştigă prin exportul pe preţuri de dumping, şi atâta este suficient pentru moment.

Ah, dacă însă mai târziu se va întrema economia rusească, atunci bolşevicii vor putea concura mai viguros şi cu rezultate reale producţia capitalistă din toată lumca; mai ales dacă clasa burgheză nu se trezeşte din letargia supărătoare a zilei de astăzi. Această lume civilizată, care cumpără azi produsele ruseşti pentrucă sunt mai eftine, nu ştiu zău ce va face mâine când Rusia va exporta tot felul de mărfuri, când va păşi drept concurenţă temută în toate domeniile industriale.

Pentru sistemul etatist, repet nu este important să distribue dividende sau să arate beneficii. Şi atunci, când prin intensificarea exportului vor curge bogat mijloacele financiare, o mare parte a acestor bani, ce au luat drumul Moscovei, vor fi puşi în *serviciul propagandei bolşevice şi a revoluţiei mondiale!*

Inţeleg, că în actuala criză economică mondială orice debuşeu este preţios şi binevenit, dar nu-i mai puţin adevărat că astfel se *încurajează regimul păcătos din Rusia.* Este explicabil că Polonia, deşi are raporturi încordate cu satrapia lui Stalin, când e însă vorba de afaceri, uită duşmănia şi se transformă subit în furnizorul comunismului. Până în Martie, *95% a expertului polonez de fier în bare,* apoi 78%, s'a îndreptat spre Rusia. Uzinele metalurgice polone au încheiat recent un acord pentru *furnizarea diferitelor articole de fier în valoare de 1 miliard 200 lei.* (Va urma).

Ziar suptămânal caută administrator profesionist Oferte la Administraţia ziarului nostru.

Singurul idol: şefia

Veşnica temă de scandal, de senzaţional şi de articole de gazetă, omul care prin născare poartă numele de Brătianu iar prin botez de Vintilă ne-a procurat în seceta politică inerentă vacanţei de vară, o nouă sursă de bogată inspiraţie şi material gazetăresc. Căci să stăm strâmb şi să judecăm drept: ce ar fi de verva d-lui Pamfil Şeicaru şi verbologia manuscrisă a atâtor confraţi, dacă nu exista în politica românească silueta pierdută într'o barbă de sârmă ghimpată şi într'o expresie obtuză, primitivă şi mofluză a colateralului lui Ionel Brătianu?

Dar ca să nu cădem într'o constatare falşă e necesar să facem dela început o precizare: d. Vintilă Brătianu, ca *om* nu ne interesează. Noi ne-am înfipt penita totdeauna nu în barba sau în privirea d-sale sumbră şi repulsivă, ci în *atitudinea* d-sale extraordinar de zigzagată, de chinezesc încăpăţinată şi de ruşinos întortochiată.

Căci cine a fost cel mai crâncen duşman al capitalului strein şi cioclul revalorizării lui „prin noi înşi-ne"? D. Vintilă Brătianu! Şi cine a scuipat pe toate concepţiile şi pe toate programele de revalorizare pentru a se ploconi cerşetoreşte în faţa capitalului strein?

Cine, dacă nu acelaş domn Vintilă s'a negat, anihilat şi compromis pe sine însuşi, în toată activitatea economică financiară?

Dar „chestia închisă"? Cine a creiat-o cu toţi rădoii şi agenţii d-lui Iani Ducas. Cine a trăit, sângerat şi triumfat în funcţie de actul dela 4 Ianuarie? Cine a pătimit apoi şi pătimeşte pe aceeaş temă?

D. Vintilă Brătianu!

Şi cine a plecat nu de mult pe drumul de pocăinţă al Canossei, să ceară iertare, să-şi nege trecutul şi să-şi scuipe atitudinea de ieri? Cine? D. Vintilă, acelaş d. Vintilă Brătianu! Omul care înţelege lucrurile abia după ce le înţelege şi penultimul prost din ţara românească, omul care cu o încăpăţânare absurdă încearcă să fie totdeauna original în rău şi în prostie.

Oare ce impulsiuni năstraşnice îl împing pe d. Vintilă Brătianu pe acelaş drum al ridicolului şi al compromiterii?

Noi credem că o singură impulsiune, un singur idol: *şefia.* D. Vintilă Brătianu vrea să fie cu orice preţ *şef.* Domniasa crede că pentru acest lucru trebuie să facă ceva care să-l scoată în relief deasupra celorlalţi colaboratori ai d-sale. Nimic mai adevărat. Dar d-sa în loc de a impresiona prin superioritate, trece din gafă în gafă, din absurditate în absurditate. Poate că la liberali, pentru a fi şef e destul atâta.

B. Gr.

Primăria Municipiului Cluj

No. 8123—1930

Anunţ de licitaţie

Primăria Municipiul Cluj anulându-se licitaţia din 22 Mai 1930 publică a doua oară concurs pentru furnizarea alor 100 m³ pietriş beton şi 100 m³ pietriş cule din Someş necesare echipei de asfaltare a oraşului.

Termin de furnizare este sezonul întreg de lucru cu termin ultim 15 Noemvrie 1930. Se va anexa ofertei o recepisă a Casseriei oraşului despre 5% garanţa depusă în efecte de Stat sau numerar.

Caetul de sarcini precum devizul se pot vedea la Serv. technic al oraşului Cluj, Str. Brătianu 25 et. I. între orele 11—13.

Licitaţia se va ţinea în 31 Iulie 1930 ora 11 a. m. la Primăria Cluj înaintea Comisiei de licitaţii şi în conformitate cu art. 91—141 a Legii asupra C. P.

Cluj, la 8 Iulie 1930.

28 **Primăria Municipiului Cluj.**

Succesul unui Chemărist

Ziarul „Chemarea“ a fost tribuna liberă a generaţiei lui 1926, organul de luptă al tinerimei ardelene şi niciodată nu s'a ocupat de meritele unuia sau altuia din organizaţiunea chemăristă, ce din contra, considerând că succesele şi victoriile repurtate sunt opera colectivităţii, s'a limitat la comentarea izbândei comune şi la înregistrarea acţiunilor şi faptelor săvârşite de această organizaţie ca unitate de luptă politică şi culturală.

N'am scris nimănui ode ditirambe, n'am preamărit şi tămâiat pe nici un membru al „Chemării“. Rezultatele obţinute s'au atribuit totdeauna întregei organizaţii. Veleităţi, dorinţe de a se ridica personal sub scutul prestigiului chemărist, ambiţii vane de a eşi în relief şi de a domina singur o situaţie n'au existat niciodată în sânul „Chemării“. Toată lumea s'a supus unei erarhii creată de colectivitate şi a respectat disciplina instituită în interesul unei acţiuni cât mai eficace. Deşi unul şi altul dintre fraţi au avut personal succese frumoase, pe cari, după modelul celor „mari“ puteam să le elogiem, să le comentăm şi să le dăm importanţa cuvenită. Dar n'am făcut acest lucru, socotind că fiecare va fi apreciat după munca depusă în sânul organizaţiunei şi al partidului, după meritele şi talentul său.

A trebuit să facem aceste consideraţiuni premergătoare pentru spulberarea bănuelilor din toate timpurile că această organizaţiune ar fi urmărit sau urmăreşte interese personale şi vrea să ridice pe cineva în dauna colectivităţii şi solidarităţii frumoase ce domneşte în „Chemarea“.

Ştirile ce ne vin dela Londra şi ne vestesc succesul fratelui nostru *V. V. Tilea*, totuşi, nu pot fi lăsate fără comentar. Dealtfel aceste ştiri au fost comentate în presa din streinătate şi preluate de presa română, la care noi n'avem mult de adaugat.

Dl V. V. Tilea este un reprezentant marcant al generaţiei tinere din Ardeal, cu vaste legături de prietenie şi cunoştinţe în lumea diplomatică, legături, cari în parte datează din 1918—1921, dela conferinţa de pace, şi cari au fost apoi lărgite şi adâncite. D. Viorel Tilea a adus servicii reale cauzei noastre naţionale începând cu anul 1918, când i-s'au încredinţat importante şi dificile misiuni diplomatice în Elveţia şi la Paris. Mai târziu îl întâlnim la Londra, în corpul diplomatic. Despre activitatea depusă în capitala Angliei, d-l ministru de interne Alexandru Vaida-Voevod s'a pronunţat în parlamentul României-Mari atât de elogios, încât ne simţim dispensaţi a mai insista.

In „Acţiunea noastră diplomatică“ dl V. V. Tilea a adunat date istorice preţioase, din cari rezultă, în mod indirect, partea lui de contribuţie, apreciată atât de frumos de dl Vaida-Voevod, atunci ministru preşedinte al României întregite. Dar dl Tilea a mai desvoltat şi o activitate frumoasă în presa noastră şi cea streină.

Tradarea fripturiştilor a provocat reacţiunea cunoscută a tineretului intelectual din Ardeal, mişcarea chemăristă, al cărei organizator şi animator neobosit a fost şi va fi prietenul Tilea. Dela 1926 până la 1928 s'a dedicat aproape exclusiv activităţii politice. N'a existat campanie electorală şi acţiune mare politică în timpul opoziţiei, (adunările dela Bucureşti, Alba-Iulia etc.) la care să nu fi participat activ şi îndrumător fratele Tilea.

Inteligenţa suplă, talent politic, bun cunoscător al problemelor politice şi de oameni, V. V. Tilea, cu educaţia lui aleasă, cu spiritul său imparţial şi împăciuitor, cu talentul său organizator, a ştiut să unească în jurul său pe toţi fraţii de luptă, a priceput să netezească asperităţi şi eventuale diferenduri, să imprime ritmul viguros şi bătăios ce caracterizează „Chemarea“. Vecinic preocupat de organizarea tineretului, de strângerea rândurilor generaţiei tinere din România, Viorel Tilea n'a cruţat nici jertfe materiale, nici timp nici oboseală. Cu optimismul său robust a ştiut să ridice moralul trupei şi să-i organizeze rezistenţa şi combativitatea. Excelent camarad de luptă, V. V. Tilea a câştigat în scurt timp aprecierea, stima şi iubirea colegilor.

Dar şi în partid s'a bucurat de aceiaşi apreciere frumoasă. Nu o singură dată i-s'au încredinţat misiuni politice delicate, de care s'a achitat totdeauna spre mulţumirea conducerii de partid. In urma activităţii sale politice şi ca semn al încrederii conducerii de partid a fost ales membru în Comitetul Central.

In 1928 a fost ales deputat de Cluj, în care calitate a lucrat cât se poate de eficace pentru binele poporului din acest ţinut. Dela această dată înainte, întâlnim foarte des numele fratelui Tilea. Ca membru în comisia parlamentară pentru politica externă şi graţie legăturilor sale excelente în streinătate, este delegat în fiecare sesiune la Liga Naţiunilor, iar mai recent i-s'au făcut deosebita cinste de a fi designat preşedinte al comisiei române pentru încheierea unui tratat comercial cu Anglia. In această calitate a ţinut la Londra o reuşită conferinţă asupra stărilor din România, care constitue un real succes pentru dl Tilea. Informaţiunile în legătură cu aceste evenimente le redăm în corpul ziarului. Mai trebue să notăm aci, că dl Tilea este un bun cunoscător al problemei minorităţilor şi ca atare a fost ales preşedintele comisiei săseşti, care va avea însărcinarea să elaboreze legea regimului minorităţilor etnice din această ţară.

Ne bucurăm nespus de mult de măgulitoarele distincţii ale distinsului nostru coleg d. V. Tilea, de succesul şi rezultatele obţinute până în prezent, de ascensiunea frumoasă în arena politică naţională şi internaţională şi-i urăm multe succese înainte. *Ch.*

Prefectura judeţului Odorheiu

No. 6731—A—1930

Publicaţiune de vacanţă

In conformitate cu dispoziţiile art. 78 din regulamentul legii Statutului funcţionarilor publici se publică pentru a 2-a oară vacanţa la 5 posturi de surori de ocrotire cu reşedinţa în Cristur, Praid, Sângeorgiul de Pădure, Ocland şi Mugeni.

Salarul împreunat cu aceste posturi este prevăzut în bugetul judeţului pe exercitiul 1930 în suma de câte 2217 lei lunar.

Condiţiile de admisibilitate la aceste posturi pe lângă cele prescrise de art. 5 din Regulamentul mai sus citat sunt, ca postulantele să fie absolvente ale şcoalei de surori de ocrotire şi să cunoască limbile română şi maghiară.

Reflectantele la aceste posturi îşi vor înainta cererile înzestrate conform art. 7 din Regulamentul legii statutului funcţionarilor publici la adresa Prefecturei judeţului Odorheiu până la *data de 10 August 1930.*

Prefect: *Dr. Emil Pop.*

Şeful serv. adm.: *(Indescifrabil).*

Şoimii Carpaţilor

Mai luna trecută am putut înregistra admirând frumoasa organizaţie a „Şoimilor“ noştri cari s'au manifestat uimitorât la arenă cât şi în oraş şi la teatru.

Organizaţia de educaţie fizică şi naţională, cu un program atât de frumos, relativ tânără a ştiut să se impue cu prisosinţă pentru acei cari i-au urmărit activitatea. Au fost însă puţini cari să vadă în ea ceia ce cu adevărat trebuia să se vadă. In special presa i-a dat prea puţină atenţie. Cu toate acestea, aceasta organizaţie prin muncă şi voinţă proprie, într'un singur an de existenţă a reuşit să înregistreze succese nebănuite şi să ducă faima ţării, peste hotare. Aceasta s'a făcut în săptămâna trecută cu ocazia congresului dela Belgrad a organizaţiilor naţionale de educaţie fizică, din cele trei State ale Micei Antante. Alături de numărul mare al socolilor“ Cehoslovaci cu o vechime de jumătate de veac şi a celor Sârbi, tânăra noastră organizaţia de Şoimi s'a manifestat uimitor. Deşi într'un număr restrâns, dar select, bine organizat a format punctul de atracţie al entusiasmului publicului jugoslav. Şoimii noştri au impus prin organizaţia solidă şi disciplinată, prin ţinuta elegantă şi demnă, precum şi prin vigoarea şi sănătatea pe care şi-o desvoaltă.

La festivalul pe care l-au dat la teatrul din Belgrad. Suveranii Jugoslaviei n'au încetat de a-şi exprima admiraţia şi mulţumirea. Urmarea imediată a fost că d. prof. Iuliu Haţieganu, creatorul organizaţiei şi conducătorii ei a fost decorat de M. S. Regele Alexandru cu marele cordon Sfântului Sava în gradul de comandor, iar d. Sava Columba conducătorul Corului cu acelaş ordin în gradul de cavaler.

Iată o muncă apreciată şi recunoscută întâiu de streini. Şoimii noştrii, cari sunt opera unui singur om, ai dlui prof. Iuliu Haţieganu ne-au făcut fală peste hotare, şi au constituit mijlocul cel mai eficace pentru propagandă naţională.

N'au pierdut nici un prilej de a vorbi cu sârbii despre fraţii noştrii din Banatul jugoslav, căutând să atragă prietenie şi sentimente mai bune asupra lor. Aceasta au făcut-o în discuţii particulare. cât şi d. prof. Haţieganu cu ocazia diferitelor conferinţe şi conveniri cu autorităţile jugoslave.

Atunci când d. prof. Haţieganu va avea sub comanda d-sale zeci de mii de Şoimi voinici şi cu dragoste de neam şi ţară, de sigur că va constitui cel mai eficace mijloc de propagandă naţională, din diferite motive, pe lângă folosul enorm adus pentru desvoltarea rasei noastre.

D-l D. R. Ioaniţescu este suferind

D-l fost ministru al muncii D. R. Ioaniţescu, marele prieten al „Chemării“, cu ocazia vilegiaturei D-sale a fost înţepat la faţă de o muscă, pe urma căreia s'a ivit o infecţie.

Urând distinsului nostru prieten grabnică însănătoşare, ne bucurăm că veştile noi despre boala D-sale sunt cele mai bune.

Administraţia judeţului Cluj

No. 8645—1930.

Publicaţiune de licitaţie

Se publică licitaţii cu oferte scrise, închise şi sigilate, cari vor avea loc la Administraţia judeţului Cluj în zilele mai jos notate, pentru aprovizionarea cu piatră spartă şi pietriş, precum şi pentru reparaţiunile, reconstruirea şi construirea noilor poduri, necesare pe drumurile judeţene şi vicinale:

In ziua de 29 Iulie 1930 la orele 10:

924 cm. piatră spartă şi pietriş pe drumul Huedin-Zimboru.

580 cm. piatră spartă şi pietriş pe drumul Aghireş-Cuzăplac.

343 cm. pietriş pe drumul Panticeu-Drag.

930 cm. piatră spartă şi pietriş pe drumul Aghireş-Viştea.

In ziua de 30 Iulie 1930 orele 10 pt.:

920 cm. pietriş pe drumul Răscruci-Hida.

825 cm. piatră spartă şi pietriş pe drumul Luna-Buru.

880 cm. pietriş pe drumul Apahida-Cojocna.

215 cm. pietriş pe drumul Bonţida-Gădălin.

In ziua de 31 Iulie 1930 orele 10 pt.:

228 cm. pietriş pe drumul Şărmăşel-Sânmihaiu.

169 cm. pietriş pe drumul Teaca-Sânmihaiu.

633 cm. pietriş pe drumul Sator-Căprioara.

240 cm. pietriş pe drumul Cuţiş-Fildu.

240 cm. pietriş pe drumul Bercea-Ieşire.

1020 cm. pietriş pe drumul Gilău-Răcătău.

320 cm. pietriş pe drumul Tăudu-Almaşu.

In ziua de 1 August 1930 orele 10 pt.:

210 cm. pietriş pe drumul Voivodeni-Strâmba.

440 cm. pietriş pe drumul Almaş-Băbiu.

400 cm. pietriş pe drumul Hida-Ugruţiu.

450 cm. pietriş pe drumul Hida-Sânpetru.

200 cm. pietriş pe drumul Vama Călian-Mureşenii de Câmpie.

In ziua de 2 Aug. 1930 orele 10 pt.:

a) Repararea podului No. 62 de pe şoseaua Huedin-Zimbor în valoare de 46.500 Lei.

b) Construirea podului în comuna Gârbău din lemn de stejar conform devizului 297.000 Lei.

c) Reconstruirea tablierelor podului No 45 pe drumul Şărmăşel-Sânmihaiu în valoare de 80.000 Lei.

d) Reconstruirea podului No. 16 pe drumul vicinal Apahida-Bonţida, din beton armat în valoare de 112.000 Lei.

Licitaţiile se vor ţinea în faţa Comisiunei de licitaţie în palatul judeţului Cluj, camera 42.

Caetele de sarcini, proectele şi devizele se pot vedea în camera 57 la serviciul tehnic judeţean între orele 10—12 în fiecare zi de lucru.

Licitaţiile se vor ţinea în conformitate cu art. 88—110 din legea Contabilităţii publice şi art. 31—53 din Regul. O. C. L.

Garanţa va fi 5% din sumele oferite şi se va depune în numerar sau în efecte de Stat la Administraţia Financiară din Cluj, prezentându-se numai recepisa odată cu oferta într'un plic separat.

In ofertă se va arăta rabatul la procent asupra preţurilor din deviz, iar nu suma globală.

Lucrările şi furniturile se vor executa conform condiţiunilor prevăzute în caetele de sarcini şi conform devizelor întocmite de serviciul tehnic.

Ofertele rămân valabile minimum 60 (şasezeci) zile.

Lucrările şi furniturile vor fi făcute pe riscul furnizorilor.

Cluj, la 28 Iunie 1930.

Preşedinte: *Dr. J. German.*

Şeful serv. econ.: *(Indescifrabil).*

Scrisori dela Redacţie.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen

Dl Cetitoru, com. Chemarea. Administraţia ziarului nostru face cunoscut dlor abonaţi rămaşi în restanţă cu plata, că vacanţa despre care vorbeşte acum toată lumea prin toate locurile, nu se referă. câtuşi de puţin şi la achitarea abonamentului la ziarul nostru. Redacţia în perfect acord cu administraţia dă acest comunicat pe seama acelora cari ar fi avut vre-un scrupul de conştiinţă trimiţându-ne banii, şi având frică că nu va fi nimeni cine să-i preia. Aşteptăm zi de zi desdedimineaţă cu cea mai încordată grijă factorul cu mandatele postale. Pe cuvânt de onoare.

Dl Comănescu — Ţara — Cluj. Omul ca lumea, şi lumea ca ţara. Aprobăm în întregime gestul Tău inteligent să corectezi pe toţi cari nu ne pronunţă bine numele. Cum adică!? Dacă cineva îi francez apoi poate să spună numai decât omului cum vrea. Cum zici că te-a întrebat profesorul universitar francez când v'aţi prezentat? Ţi-a spus (scris pe slova ţării) **coman** sapell vu? A fost firesc cum ai făcut i-ai spus româneşte: **nu coman** ci **Comanescon,** monsieur le professeur.

Dl Cuvacanţa, com. Iarăşvacanţa. Nu. Dl Bogdan Duică n'are vacanţă acum, el e în vacanţă de mult de pe pământ. Aici numai corpul i-a mai rămas, dealtfel el e dus... de mult.

Dl Strandulescu, com. Cluj. Dta par'că ai avea ceva legătură cu strandul din Cluj şi aici când ţi-e lumea mai dragă, nu mai eşti în ape.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREŞAN

Tipografia Naţională S. A., Cluj, Str. Regina Maria No. 36.